

В повітрі акацією й ще чимсь гострим пахло —
На тихій вулиці, між заснулих будинків.
Безшумно окрилили ніч таємні тіні — птахи,
І постаті зацікавлення з-за воріт і ганків стали
навшпиньки.
Ліхтар пузатий заплутавсь між нерухомим
листям
І хтось готовив у куті несподівану труну.
Інтимно обнявшись
кавалер говорив дамі з досвідченим хистом:
«Як жаль,
що я не можу поділити сьогодні вашого сну».

8. VII. 1918. Київ

[З книги «BLOC-NOTES».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#) .